

Рис. 1.7. Старинна картина от художниците Cesare Nebbia и Giovanni Guerra от уж 1585–1590 г. Показва посещението на св. Йероним в библиотеката на Евсевий Памфил в Цезаря. Виждаме ТИПИЧНО СРЕДНОВЕКОВНА сцена от епохата на Възраждането или дори от по-късно време. А съвременната история ни уверява, че всичко това се е случило уж преди хиляда години, през IV в. от н.е. Картината е взета от [1374], с. 45.

РАЖДАНЕТО или дори от епохата XVI–XVII в. Рафтовете на библиотеката са затрупани с книги, които на практика вече изглеждат като книгите от XVIII–XIX в. – с твърди корици, с широки закопчалки. Вероятно художниците от XVI–XVII в. са нарисували средновековни персонажи и събития, случили се неотдавна, а не през „далечното минало“, където са ги захвърлили по-късните хронолози от школата на Скалигер.

Смята се, че в основата на Скалигеровата хронология е тълкуването на различните числови сведения, събрани в Библията. В резултат от схоластичните упражнения с числата се появяват онези „базисни дати“, от които се разгръща нататък цялата хронология на древната история. Например според известния хронолог Дж. Ашер (наричан още Усерий или Ушер) светът е създаден в неделя сутринта на 23 октомври 4004 г. пр.н.е. [76]. Смайваща точност. Не трябва да забравяме, че до голяма степен днешната „светска“ хронология тръгва от средновековната схоластична библейска хронология. По този повод съвременният историк Е. Бикерман отбелязва съвсем справедливо: „Християнските историци принуждават светската хронография да служи на свещената история... Компилацията на Йероним е в основата на западните знания за хронологията“ [72], с. 82.

И макар че „Й. Скалигер, ОСНОВОПОЛОЖНИКЪТ НА СЪВРЕМЕННАТА ХРОНОЛОГИЯ КАТО НАУКА, се опитва да възстанови целия труд